

יעוד, ויאמר אלהים יהי אור, זו נבואה בمرאה, שנאמר בה בפראאה אליו אנתדע, והיא חזון הנביים, היא חזון ומקדוש ברוך הוא חזקה, שהוא יהוה אדני, שכך עולה חזון חסר ו' ששים ולחמש בחשבון אדני, בנבואה ס"ו, ס"ה בחשבון אדני, ותבה הרי ס"ו, ובמה היא חזון באות ו', בו נעשה אספקלריה המארה האדון שלה.

תקונא ארבעים

בראשית, שמעי בת וראי והתה אזנק וגומר, בראשית שם שמעי, שם ב"ת, שם ראי, שמעי"ש מ"ן בראשית, ב"ת שם נודע בראש וסוף הפתחה, ראי שם נודע באמצע, פמו זה בראשית, וכשתהיה עמו בחבור ראי זה:iahdonah"י, הוא אומר פמו זה:iahdonah"י, והוא אומר לה ושבחי עמק ובית אביך, שעלה בן יעוז איש את אביו ואת אמו ורבך באשתו והי לבר אחד, כי הוא אדוןיך והשתחתי לו, אדון כל הארץ ודאי.

ומשם זה מצד של יהוה נקראת האספקלריה המארה, וכשאדני היה, בלי בעלה, נקראת אספקלריה שאינה מארה, ובאים מצד של יהוה שמאירה, ובאים מצד של אדני"ה הם מן האספקלריה שאינה מארה, שאלות מתנאים רחמים, ולאו מתנאים דין, שהנבוואה שקולה לתורה שבכתב ולתורה שבעל פה.

ובאותו זמן שגפთים היכלות הנבואה, כמה בעל עתידות יתעוררו בעולם, וזה שפתווב ונבוא בניםם ובנותיהם וכו', וכמה

יעוד ויאמר אלהים יהי אור דא נבואה בפראאה, דאתפר בפה (במדבר יב י) בפראאה אליו אנטדע, ואיה חזון דנביאיה, איה חזון וקידשא בריך הוא חזקה, דאייה יהוה אדני, דהכי סליק חזון חסר ו' חמץ ושתיין בחשבון אדני, בנבואה ס"ו, ס"ה בחשבון אדני, ותיבה קא ס"ו, (ז"פ ע"א) ובמאי היה חזון באות ו', ביה אתעבידת אספקלריה דנברא אדון דילה.

תקונא ארבעין

בראשית, שמעי בת וראי והתה אזנק וגומר (זהלים מה יא), בראשית פמן שמעי, פמן ב"ת, פמן ראי, שמעי"ש מ"ן בראשית, ב"ת פמן אשפטמודע ברישא וסופה דתיבה, ראי"י פמן אשפטמודע באמצעתה, גגונא דא ביר"אashi"ת, וכד תהא בחבורה עצמה בגונא דאiahdonah"י, אייה אומר לגבה ושבחי עמק ובית אביך (שם). דעל בן יעוז איש את אביו ואת אמו ורבך באשתו והי לבר אחד (בראשית ב כד). כי הוא אדוןיך והשפחתי לו (זהלים מה יב). אדון כל הארץ ודאי.

ובגין דא מפטרא דיהו"ה אתקריאת אספקלריה דנברא, וכד אייה אדני"ה בלא בעלה אתקריאת אספקלריה דלא נברא, ונבייא מפטרא דיהו"ה איןון מאספקלריה דנברא, ונבייא מפטרא דאדני"ה איןון מאספקלריה דלא נברא, דאלין מתנאים רחמי, ואלין מתנאים דין, הנבוואה אייה שקיילא לאורייתא דככתב ולאורייתא דבעל פה.

ובדהו זמנה דמתפתחין היכליין דנביאיה, כמה מاري דעתידות יתערין בעלמא, הדא הוא דכתיב (וילג א) ונבוא בניםם ובנותיהם וכו', וכמה

וכמה בעלי אותן עתידות וכבעלי עתידות ממה שחי ועתידים לחיות, ממה שהוא מצד המחהשה, שנאמר בה וישראל עליה במחשבה, ומה שעתיד להיות מצד האם העלונה, וסוד הדבר - מה שהיה כבר הוא, ואשר היה כבר היה. ובמה בעלי עיניהם, שהם חווים ונבאים, יתעוררו בעולם, שהם עיני יהו"ה, ובמה בעלי אונים, שם שמיעה, שנאמר בהם ואשמע את קול פניהם, ובעלי פנים שנאמר בהם וארכעה פנים וגומר, ובעלי קולות, ובעלי דבורים, ובעלי רום מקדש, ובעלי ידים, שנאמר בהם וידי אדם וגומר, ובעלי קומה, ובעלי אותן ובעלי רגליים, שנאמר בהם והחיות רצוא ושוב, באוטו זמן ויבדל אלהים בין האור ובין החשך, אלו הם נביי השקר, שנאמר בהם ויעשו גם הם מרטפי מצרים וגומר, שהפרידם הקדוש ברוך הוא מביאי האמת. ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך הרים והיה מבידיל בין מים למים, באנ הסוד להתעsek בתורה שבעל פה ולהפריד בין אסוד והתר, שהם מים מתרוקים, ומם מרים מצד השמאלי, ולא יוכל לשנות מים כי מרים הם, ומצד הימין וימתקו הרים, והם כמו שדם תחזר ודם נדה שציריך להפריד ביניהם, משום שאזת מה זה מה שהת:left נתח בתויה, גרמה לערב מי טהרה עם מי הטמא, ומשום זה תקנו תקנה זו בחובנה להפריד ביניהם, ואיתו שהפריד ביניהם, זה הרקיע שעל ראשינו התיו, שנאמר בו ורמות על ראשינו מהיה רקייע, זה מטטרו"ן. לאפרsha ביה (יחזקאל א כב) ודמות על ראייה רקייע דא מטטרו"ן.

מאריך דאותות, ומאריך דעתידות, ממה דהוו ועתידין למחיי, ממה דהוו מסתרא דמחשבה דאטמר בה ישראל עליה במחשבה, ומה דעתיד למחיי מסתרא דאימא עלאה, ורזה דמלה (קהלת ג ט) מה שהיה כבר הוא, ואשר להיות כבר היה.

ובמה מאריך דעתינין דאיןון חווים ונבייא, יתעוררין בעלם דאיןון עיני יהו"ה, ובמה מאריך דאינין דמן שמיעה דאטמר בהון (יחזקאל א כד) ואשמע את קול פניהם, ומאריך דאנפין דאטמר בהון (שם ז) וארכעה פנים וגמר, ומאריך דקלין, ומאריך דברין, ומאריך דרואה דקודשא, ומאריך דידין דאטמר בהון (שם ח) וידי אדם וגמר, ומאריך דקלין דאטמר בהון (שם ז) והחיות רצוא ושוב, בההוא זמנה ויבדל אלהים בין האור ובין החשך (בראשית א). אלין איןון נביי דשקר, דאטמר בהון (שמות ז) ויעשו גם הם חרטומי מצרים וגמר, דאפריש לוון קוידשא בריך הוא מנבייאי קשות. ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים יהיו מבידיל בין מים למים (בראשית א). הכא רזא לאתעסא באורייתא דבעל פה, ולאפריש בין אסור והתר, דאיןון מיין מתיקן, ומיין מרין מסטרא דשמאלא, ולא יוכל לשנות מים מפירה כי מרים הם (שמות טו כב). ומסתרא דימנא וימתקו המים (שם כה). ואינון בגונא דדם טהור ודם נדה דציריך לאפריש ביןיהו, בגין דההוא זה מה דהטיל נחש בchein גראים לערבא מיין דרכי עם מיין דמסאבו, ובגין דא תקינו תקנה דא לחובנה לאפריש ביןיהו, וההוא דאפריש ביןיהו דא רקייע דעל ראייה חיון,